

Charante Verzuimbeheer leidt tot objectievere verzuiminterventie

Elke ziekmelding roept dezelfde vraag op: wat moet ik hiermee? Snel ingrijpen en er bovenop zitten? En wanneer dan? En wie gaat dat begeleiden? Of moet ik de medewerker rustig de tijd geven en geen wantrouwen uitstralen? De verzuimaanpak via een protocol is doorgaans getalsmatig objectief maar doet geen recht aan het individuele verzuim. De intuïtie van de casemanager levert wel maatwerk op maar is afhankelijk van de persoonlijke weging van de bekende verzuimrisico's en van de verzuimduur op dat moment. Zijn alternatieve inschatting vindt plaats op basis van eerdere ervaring met de betreffende werknemer. De verzuimprognose betreft het verzuimpercentage van de voorspelde verzuimcyclus: verzuim plus arbeidsactieve periode. Op basis van zijn inschatting van de verzuim-prognose beslist de casemanager tot begeleiding van het aangemelde verzuim, *ja/nee*.

De applicatie is hieronder getest tegen de casemanagers van een groot aantal verschillende bedrijven. En wel als volgt: naar de applicatie is een bestand verzonden van 17.682 verzuimers. Bij een voorspeld verzuimpercentage met een percentielwaarde van minimaal 95% *adviseert* de applicatie interactief: *begeleiden* van de re-integratie *ja*, bij minder dan 95% *nee*. Daarna zijn de verzuimpercentages van de 17.682 werknemers tweemaal verdeeld:

- volgens de beslissing destijds van de casemanager: *begeleiden ja/nee*
- en nadien volgens het advies van de applicatie: *begeleiden ja/nee*.

Verzuimpercentage van verzuimers, begeleid volgens beslissing van de casemanagers, *ja/nee*, nadien interactief volgens *advies* van de applicatie *Charante Verzuimbeheer*, begeleiden *ja/nee*

			Advies applicatie			
			Begeleiden ja	595	Begeleiden nee	17.087
		17.682				
Beslissing	Begeleiden nee	17.233	14%	547	6%	16.686
casemanager	Begeleiden ja	449	45%	48	43%	401

Aan deze tabel vallen enkele zaken op:

1. de applicatie *adviseert begeleiden ja* bij 547 verzuimers (3%), waarbij de casemanager dat destijds *niet* nodig vond. Niettemin bedraagt bij deze groep verzuimers het verzuimpercentage 14%, meer dan tweemaal zoveel als bij de categorie waarin de applicatie het met de casemanager eens is: *begeleiden nee*, 6%. Het onderscheidend vermogen van de applicatie is dus groter dan dat van de historische casemanagers.

2. 547 (*nee/ja*, 3.1%) – 401 (*ja/nee*, 2.3%) = 146, $z = 4.7$, $p < 0.0001$ (McNemar-test).

De applicatie heeft dus een hoger percentage verzuimers aangemerkt als riskant, dus met een gemiddeld minder riskante verzuimprognose dan de casemanagers destijds.

Daardoor is het verschil tussen de verzuimpercentages 6 en 14 onderschat.

3. de applicatie *adviseert begeleiden ja* bij slechts 48 (11%) van de 449 verzuimers waarbij de case-manager destijds tot begeleiding besloot. In deze begeleide deelpopulatie is van het bovengenoemde verschil van 8% ($8/94 = 8.5\%$) weinig over ($2/57 = 3.5\%$). Begeleidingseffect, medicalisering, of oproepen wegens uitblijvende spontane werkhervatting; of combinatie van deze factoren? Zonder begeleiding bedraagt het verzuimpercentage mogelijk rond 6%. Bij de verzuimers uit de groep van 401 waarmee geen eerdere ervaring voorhanden was en het *advies* van de applicatie luidde: *geen risico-verzuimers* lijkt de aanpak van de casemanagers sub-optimaal te zijn geweest: intuïtieve of standaardselectie van de risico-verzuimers en dus begeleiden overbodig en/of aanvang begeleiding meestal ontijdig.

Conclusie

De applicatie selecteert verzuimers voor begeleide re-integratie effectiever dan de groep casemanagers destijds.